

It is the function of the judiciary and I think it is undesirable that the Speaker should embark on any such examination. However, the orders issued by the Rajpramukh or the Governor are not ordinances in the strict sense of that term but only authorisations of expenditure. Section 70 of the States Reorganisation Act empowers the Rajpramukh of the corresponding State to authorise, before 1st November, expenditure in respect of the New State for any period not extending beyond 31st March 1957. Such authorisation has been made by the Rajpramukh of the old State of Mysore on 29th October 1956 and no question can be raised about its legality.

The proviso to section 70 further empowers the Governor of the New State to authorise further expenditures for the said period. The second authorisation referred to by Sri B. Huchegowda, that is, the order of 3rd December relating to nationalisation of Kolar Gold Mining undertakings, has been issued under this power and must therefore be deemed to be perfectly in order.

The third order is the one dated 18th December. Hon'ble Members will notice that this order not only incorporates the expenditure authorised by the order of 3rd December but makes several modifications in the earlier order of the 29th October. In several matters the modifications take the form of reduced amounts for expenditure.

I may mention that in respect of this authorisation as in the case of regular demands for grants, what is authorised is the maximum amount up to which only expenditure can be incurred on any Head of Demand. It does not mean that the entire amount voted must be spent. Such being the case, even if the modifications had not been made by reducing the permissible maximum limits of expenditure, Government would have been well within their rights to decide to spend lesser amounts. But Government have evidently considered that it is but fair that any decision to reduce their original estimates should be made

public and hence the Governor has issued the third order. It will also be seen that the amounts authorised by the third order corresponds exactly to the demands placed before this House for its vote.

I feel, therefore, that in respect of the third order, amounts in excess of those indicated in the earlier authorisation are covered by the proviso to section 70 and amounts less than what is shown in the earlier authorisation, being in accordance with the figures placed before the House in the form of demands for grants and being in any case less than what has been already validly authorised under section 70 of the Act are also not irregular.

Business of the House

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Before proceeding further, I would like to know the further programme for this session.

Mr. SPEAKER.—I am afraid we may not be able to prorogue tomorrow and we may have to sit even on the 30th. Some of the Hon'ble Members complained that they got only half an hour. Today and tomorrow will be assigned for the discussion of the budget. Then, there are a few Bills passed by the Council. They will take about two or three hours. If Hon'ble Members want a non-official day in this session itself, then we will have to sit even on Monday. If they do not want it and if the non-official day is to be taken in the next session, I have no objection to it. Hon'ble Members may think over this matter and let me know.

Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Are you in favour of having the session on Monday, if we so desire?

Mr. SPEAKER.—I am at the disposal of Hon'ble Members.

Sri V. M. MASCARENHAS.—We would like to discuss non-official resolutions as far as possible instead of postponing them.

Mr. SPEAKER.—As I said, I am at your disposal.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Will all the Ministers or at least the concerned Ministers be here? I find that some have gone to Delhi and some to Indore. Unless there is a corresponding response from the Ministry or unless they take lively interest in the non-official resolutions, what is the use of having discussion here?

Mr. SPEAKER.—After all, we have to carry on our business. The Cabinet has joint responsibility and the Ministers who will be present will take care of the debate. Shall we sit on the 30th?

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—That is not possible.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We shall discuss it among ourselves and let you know our views in the matter.

PAPERS LAID ON THE TABLE

SECRETARY.—Sir, I beg to lay on the Table of the House the Hyderabad Agricultural Debtors' Relief (Mysore Amendment) Bill, 1956, as passed by the Legislative Council.

BUDGET FOR 1956-57

Demands for Grants for the Period of Five Months Ending 31st March 1957—(Contd.)

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—The Finance Minister is not here.

Mr. SPEAKER.—It has been defined in the Rules of some of the Assemblies and in Lok Sabha that the Finance Minister includes any Minister.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರಿನಿಟಿ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಅವು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊಸ ಹೆಸರುಗಳು. ಮೃಣಮ್, ಮಹಾ ವರ್, ಯೋವಿಯಾಸ್ ಅಂದರೆನು, ಅವರ ಕೆಲಸವೇನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು; ಅದು ಅಪ್ಪಾಗಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಬಡ್ತಿ ಟ್ರಿನಿಟಿ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಈ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೆಸ್ಟ್ ಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆಗೆ ಸುಮಾರು 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು

ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಪಶೀಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ದಿರುವಕಡೆ ರಸ್ತೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ವೆಸ್ಟ್ ಕೋಸ್ಟ್‌ರೋಡ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒಪಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮರನಾದಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ನಿಯೋಗಿಲ್ಲ, ರಸ್ತೆ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವ ರಸ್ತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಉದ್ದವೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ.

ಇದಲ್ಲದೆ ರೈಲ್ವೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸೌಕರ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಪೂರ್ವತೀರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಯೂ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ನರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ 5 ಲಕ್ಷದ ಸಹಾಯದ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳು, ಲೋಕಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳು, ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಕೆಲಸಗಳ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರೂರಲ್, ಪಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ವರ್ಕ್ಸ್, ಐ.ವಿ.ಸಿ. ಫಂಡಿನ ಕೆಲಸ, ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಿದೆ, ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಯಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷಿಯೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ವರ್ಷ ವಾದಮೇಲೆ ಅದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ನೂರ ಇನ್ನೂರು ಗಜ ರಸ್ತೆಮಾಡಿ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಏಜೆನ್ಸಿ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಈಗ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅದು ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ರಸ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹಳೆಯ ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿಗೇ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದಲೇ ನಡೆದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ; ನಾಲ್ಕಾರು ಏಜೆನ್ಸಿ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ; ಹಣ ವೃಥಾ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು 200 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 160 ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1 P.M.

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ಜೀಪುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು